

lingsforslag imellem modstaaende Anstuelser, et Slags Mellempartisforslag for at forløse Iderlig-gaaendes Stilling i denne Sag. Naar jeg ser paa Lovforslaget, da har det alle saadanne Lovforslags Staanter. Det deler mellem de to Sider, som med Hensyn til Sagens Realitet have staaet imod hinanden, saaledes, at det giver den ene Side Skimmet og den anden Side Virkeligheden; og dersom vi have været noget i Tvivl i den Henseende, da har den foregaaende ærede Taler hævet Thingets Tvivl, thi han har stillet sig afgjort paa et Standpunkt, som Regjeringen tidligere har indtaget i denne Sag. Han fremhævede de tre Hovedindvendinger, som Regjeringen tidligere har gjort mod Folkethingets Stilling i dette forresten underordnede Anliggende. Han fandt de to af Regjeringens Fordringer fyldtegjorte i Lovforslaget, og han nærede kun nogen Betænkelse med Hensyn til den tredje Fordring; men han mente dog, at denne Betænkelse ikke var væsentlig, navnlig naar hensees til andre Tilfælde, og tillige til, at der med Hensyn til Lønninger og deslige jo var aabnet fornøden Udset til, at faae Omster i den Henseende tilfredsstillede. I samme Grad altsaa som det ærede Medlem, stillende sig paa Regjeringens Standpunkt, har fundet sig tilfredsstillet ved Lovforslaget, i samme Grad maa de, der stille sig paa det Standpunkt, som Folkethinget med Hensyn til denne Sag har indtaget ved gjentagne Afstemninger, finde sig utilfredsstillede. Det Krav, der er fremsat fra dette Thing, og som tør siges at styldes Hensynet til den største Del af vedkommende Distrikts Beboere, idet det paagjældende Sted er ubeleiligt for disse, dette Krav er ikke tilfredsstillet. Endnu skal baade den vestlige Del af Distriktet, som har sit naturlige Handelssted og Samlingssted i Frederiksborg, og den lydige Del, som ligeledes der har sit naturlige Samlingssted, være henvist til et Sted, hvor de efter Kommunikationsforholdene i Nord-Sjælland i Reglen aldeles intet have at gjøre. Endvidere skal Helsingør og det store Likhøj Sogn ikke se nogen Opfyldelse af sine udtalte Omster — de ere offentlig udtalte, men jeg veed ikke, om de ere komne til Regjeringen. Disse Omster gaa ud paa, at, hvis der skulde være en Filial, den da maa blive forlagt til Helsingør, i Lighed med som Tilfældet er med Maribo, Kallundborg og Ringkjøbing, for at de ikke skulle blive nødte til at rejse bort fra deres sædvanlige Samlingssted for at erlægge Skovauktions Beløb og deslige. Dertil er intet Hensyn taget. For at imødekomme Regjeringens Fordringer med Hensyn til en Samling af Skovkassererforretningerne, hvad den ærede foregaaende Taler lagde saa stærk Vægt paa, har man undladt at imødekomme de Omster, som ere fremsatte og som vist ere vel begrundede, om at Vedkommende kunde have noget nærmere til deres

Udbetalingssted — der er ganske vist rettet noget derpaa fra Administrationens Side, men der kunde rettes endnu mere derpaa. At det vilde være nyttigere at have 3 til 6 Mænd, hos hvem Ind- og Udbetalingen skete vedrørende Skovauktionen og Driften af Skovene, derunder ogsaa Lønningen af Arbejdsfolk, end een, turde ogsaa være temmelig indlysende. Den Sammensmeltning af Amtstuerne, Lovforslaget indeholder, synes ogsaa at være mere Skin end Virkelighed. Jeg ser virkelig ikke, hvad der efter dette Forslags Indhold bliver at henlægge fra Esrom til Frederiksborg, og hvad ikke; i den Henseende er jeg enig med den ærede foregaaende Taler, det fremtræder ikke i Forslaget. Ser jeg paa de Lønninger, der tilkæntes den saakaldte Skovkasserer, — om man vil kalde ham Skovkasserer, Amtsforsvalter eller Amtstuefuldmægtig er jo temmelig ligegyldigt, — saa er jeg ikke i Tvivl om, at den høitærede Finansminister vistnok vil kunne faae tyve for een, der med stor Fornøielse og meget tilfredsstillende ville udføre saamlige de Forretninger, der for Tiden ere henlagte til Esrom Amtstue for det foreslaede Beløb. Men naar dette er saaledes, ser jeg ikke Andet end, at de ærede Forslagsstillere have givet os et Forslag, hvorefter det kunde se ud, som om der kun var een Amtstue, men forsaavidt dette realiter skulde have nogen Betydning, bliver den Amtstue, der er i Frederiksborg, kun et Omsvøbdepartement. De kunne ikke henvise til Maribo, Ringkjøbing og Kallundborg, thi de mindre Honorarer af 6 til 900 Rd. plus Portoudgifter, der ere tillagte eller tilkæntte Oppehørsbetjentene der, viser noksom Omfanget af de Forretninger, der ere tilkæntte disse. Desuden ere disse boende paa Steder, der ere beleiligere for de Vedkommende, medens Esrom kun for en meget ringe Del af Befolkningen kan siges at være tilfredsstillende, idet dette Sted kun ligger beleiligt for et Par Sogne i Frederiksborg Amt, hvor der er over 40 Kommuner og 60 til 70 Sogne. Med Hensyn til Indholdet ser jeg saaledes ikke rettere, end at Forslaget nærmest hævder Regjeringens Standpunkt, og forsaavidt som der skulde være nogen Forskjel, da er denne væsentligt udtrykt dert, at dette Forslag fremkalder en Del flere praktiske Ulemper end Regjeringens, men iøvrigt ingen virkelige Fordele. I alt Fald have de Herrer Forslagsstillere saa fuldstændig fjernet sig fra, hvad Folkethinget gjentagne Gange har erklæret for sin Opfattelse med Hensyn til denne Sag, at jeg finder det meget naturligt, at de faae en særlig Anbefaling for deres Forslag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Bille). Det forekommer mig, at de ærede Forslagsstilleres egen tidligere Stilling til denne Sag snarere maatte have opfordret dem til at forelægge Folkethingets Opfattelse af Lovforslaget som Grundlag for videre Forhandlinger, naar de, hvad jeg senere skal komme til at omtale, overhovedet fandt det beleil-